

CRM in het (buiten)land

CRM-reis Hongarije (vervolg)

>

Maestro Cozijnsen

Ja heel romantisch. In de kapel naast de burcht zong de inhoud van bus 4 My Lord what a morning o.l.v. maestro Cozijnsen die al zijn armen in beweging zette of hij dat al jaren deed.

Via Duitse, Oostenrijkse en Hongaarse wegen arriveerden we in Siofok (zie kaartje) aan het schitterende Balatonmeer, waar ons staatshotel (het enige met verwarming) zich bevond. Wat is er in bus 4 gezongen: van Kleine Greetje uit de polder tot Ja, dat is mooi, mooi, mooi man, het Brabantse volkslied van chauffeur Martin.

Szent István Basiliek

Zondagochtend, na een morgenwijding door de voorzitter, naar Boedapest voor een medewerking aan een hoogmis in de *Sint Stefanus-basiliek*, een van de meest monumentale kerken van Hongarije.

Wij stonden boven bij het orgel en op een teken van de organist van deze kerk zette Addie de Jong een lied in en zongen wij vanaf de galerij o.a. Dank sei Dir, Herr.

Na afloop van de mis volgde een a capella concert vanaf het altaar voor een talrijk publiek, waaronder Engelsen, Amerikanen en Duitsers, was het heerlijk zingen in deze kerk. Aad v.d. Hoeven genoot zelf van de muziek en de alertheid van het koor.

's Middags was er een korte repetitie met het

orkest voor het concert van woensdag.

Na drie dagen is de situatie vermoeiend maar erg ontspannend. Ook onze Johan Advokaat had het als een van de oudste leden met zijn vrouw in bus vier prima naar hun zin. Met veel hulp en steun van de anderen kwamen ze altijd waar ze zijn moesten. Johan had namelijk een pijnlijke linkervoet. Vaak hoorde ik dat CRM zo'n plezier kan hebben en op z'n tijd zo gek kan doen, nee, dat hebben we niet geweten. Zelfs werd er de vierde dag in bus 4 de polonaise gelopen. Gewoon te gek, wat een sfeer.

Kees en Hennie Schrijver

Inmiddels waren ook Kees en Hennie Schrijver aan ons gezelschap toegevoegd en ik zal er beslist niet aan twijfelen of ze het naar hun zin hadden.

Vervolgens naar Kecskemét, een behoorlijk grote stad met een zeer grote kerk met schitterende fresco's tegen het plafond. Het werd een ontroerend goed concert voor een emotioneel publiek. Er waren mensen bij die ons om de nek vlogen om ons te bedanken voor het gebodene, wat ze in jaren of misschien wel nooit gehoord hadden. *Dick van Duivenvoorde* had aan een oude vrouw die een versleten bijbel bij zich had een nieuwe gegeven. De taferelen hieromheen zullen bij velen die hier getuige van waren, zeker blijven hangen.

Na dit concert weer 200 km terug naar ons hotel in Siofok voor de overnachting.

Concert Boedapest

Een concert om niet vlug te vergeten. De grote stenen stoel, waarop Franz Liszt, kijkt uit over de drukke straat. Parkeren is er daar voor vijf bussen niet bij. Al die mannen met hun koffertjes en kledingzakken op weg naar de verkleedpartij. Dat viel nog niet mee om je broek te verwisselen tussen rijen bioscoopstoeltjes. Als klauterend kwamen we op onze stoel op de plaats van opstelling terecht en

keken we in een volle zaal een beetje lijkend op de grote muziekzaal in Wenen. Begonnen werd met beide volksliederen. Het concert kon daarna al niet meer stuk. Vooraf werden we door een kinderkoor, op de linkergalerij opgesteld, toegezongen. Een meisje las in het Nederlands een groet en gaf de dirigent een bloemetje. Het gescandeerde applaus betekende dat het publiek het gebodene heel erg waardeerde. Drie werken maakten veel indruk: Verleih uns frieden, Psalm 150 en Les Martyrs. Een perfecte uitvoering van alle werken volgde. Ik heb me laten vertellen dat het publiek de spirituals hogelijk waardeerde, te meer omdat deze praktisch nooit worden uitgevoerd. Dus, Leo Moerman, je zong niet alleen grandioos, maar je gaf ook nog eens iets anders weg.

Gekust

Na de pauze ging alles met orkest en soms ook orkest en orgel. Dit was een gebeuren waar CRM naar uitkeek. Het grootste concert tijdens onze tournee door Hongarije.

Na afloop werd, tot zijn verbazing, onze dirigent gekust door de man die alles aan elkaar trachtte te praten. Na beëindiging van het concert werden we wederom toegezongen door een ander jeugdkoor op de andere galerij. Om 22 uur weer op weg naar Siofok, naar ons hotel, nog vol van dit heerlijke concert.

Esctergom

Ons laatste optreden was in de Basiliek van Esctergom. Met een koepel van 71 meter leek het of de gezongen noten oorlog voerden. De koepel en het gebouw hadden een nagalm van 12 seconden! Maar goed, onder leiding van Kees Schrijver klonken de spirituals toch nog redelijk. Het geluid van Leo vulde deze basiliek op een grandioze manier. Ook Addie de Jong vierde feest achter het grote orgel. Na een iets ingekort programma weer terug naar Siofok. Een lange maar gezellige zit in bus 4.

Aan alles komt een eind

De volgende dag waren we het grootste gedeelte van de dag vrij, maar aan alles komt een eind. Na een folkloristische avond – gezellig met zigeuners), was het weer vroeg dag. Precies op tijd vertrokken de vijf bussen uit Siofok. Dag staatshotel Aranijpart, dag Balatonmeer.

De laatste loodjes wogen het zwaarst, de rit naar Houten (Utrecht). Na uren kwamen we daar wat slaperig aan. Soep, erwten, wortels enz. allemaal Hollandse kost. Ook Aad van der Hoeven was er met Arjan, zijn zoon. Na dankwoorden van Bram Wijnmaalen aan de chauffeurs en reisleiding, bedankte Kino de Winter het bestuur en overhandigde een 'leuk bedrag' voor een gezamenlijk etentje (dit bedrag hebben ze aan Roemenië geschonken). Het leek of het CRM weken was weggeweest. Het waren echter maar negen dagen. We kunnen terugzien in verwondering. We mochten veel ervaringen opdoen. Er waren ook wel nare dingen gebeurd. Maar dit is niet de plaats om in detail te treden. *Köszönöm Szépen viszontlátásra, jó napot!*

3

door Ger van Vliet

Er was eens een pechbus...

Nog nagenietend van de reis naar Hongarije, heb ik de behoefte iets op papier te zetten, voor degenen die deze reis niet hebben kunnen meemaken.

Er was een bus, namelijk bus drie, die we de pechbus mochten noemen. Uit deze bus zijn een aantal persoonlijke zaken verdwenen; we kregen een aanrijding; de bus ging op de terugweg lekken en we misten in Oostenrijk een afslag.

Vreemde verhalen in omloop

Onder de overige meereizenden kwamen tijdens de loop van de reis allerlei hele vreemde verhalen in omloop. Ik zal, kort, een bloemlezing geven:

- de chauffeur is een leerling en rijdt voor de eerste keer op een bus;
- het is de allerlaatste reis van de bus, daarna

wordt hij gesloopt;

- toen zij, bus 3, de afslag misten, hebben zij dat expres gedaan om illegaal Duitsland binnen te komen, vanwege de kapotte voorruit.

Maar het meest trieste verhaal hoorde ik in de bus terug van Houten naar Den Haag. Eén van

de meereizenden meende te weten dat zij, bus 3, expres verkeerd waren gereden in Oostenrijk om alle andere bussen eens een poosje, namelijk meer dan één uur, aan de grens naar Duitsland te laten wachten.

Vertelsels grote onzin

Neemt u van mij aan, busleider van bus 3, dat alle vertelsels die u gehoord hebt de meest grote onzin is die ik in de afgelopen veertig jaar heb gehoord!! Dat we de pechbus waren, dat is niet anders. Onder elkaar hadden we een pracht ploeg in de bus. We hebben, ondanks alles, een schitterende reis gehad. Evenals alle anderen hebben wij genoten van deze zeer vermoeiende reis.

Ik heb vast mogen stellen dat we als kennissen van elkaar aan deze reis begonnen, maar dat wij als grote vrienden in Houten afscheid van elkaar hebben genomen.

7

CRM-reis naar Parijs

1 door Ger van Vliet

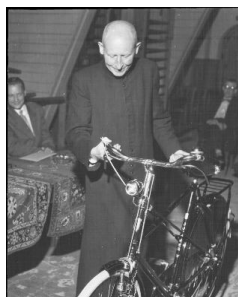
Bespiegelingen van de reiscommissie

Direct na terugkomst uit Hongarije werd door het bestuur de reiscommissie geformeerd die de reis naar Parijs zou voorbereiden. De reiscommissie bestond uit Hans Colijn, Wim van der Sloot, Herman Verburg en Ger van Vliet.

Gelukkig, voor de geïnstalleerde commissie is er in Parijs al zeer veel werk verzet door Antoinette Thenault, de zus van Kino de Winter. De verantwoordelijke pastoors in de grote Parijse kerken zijn door haar benaderd en 'bewerkt'. Toen de reiscommissie in november 1991 naar Parijs ging was voor een groot deel ons bedje gespreid.

Tijdens die twee dagen zijn wij van de ene bespreking naar de andere gegaan. Gesproken is er toen met de pastoors van de Sacré Coeur, de St. Eustache en de Nôtre Dame. Het gesprek met de één ging wat gemakkelijker dan met de ander. Mede door het perfecte Frans van Herman leek alles geregeld.

Toen zijn ook diverse hotels bekeken. In de daaropvolgende Besprekingen met de diverse touroperators zag het ernaar uit dat de groep in ten minste twee hotels zou worden ondergebracht. Totdat wij, op het

laatst, via de ANWB in contact kwamen met De Jong Intratours. Zij bleken de enige die aan alle, door de reiscommissie gestelde voorwaarden te kunnen voldoen, dus ook de gehele groep in één hotel dicht bij een metrostation.

De contracten worden getekend...

Na overleg met het bestuur wordt besloten met De Jong op reis te gaan. De contracten worden getekend en... voordat de inkt is opgedroogd ontdekt men bij de reiscommissie dat er een calculatiefout is gemaakt en dus dat de prijs niet onaanzienlijk zal stijgen. Vanzelfsprekend neemt de reiscommissie daar geen genoegen mee en de faxen vliegen elkaar om de oren. Mede door een geste van de ANWB komen wij tot een vergelijk.

Sorry, nieuw beleid

Nadat alles is geregeld en alles bijna op papier staat, de programma's rond zijn, komt er, twee maanden voor vertrek een briefje van een nieuw aangestelde pastoor in de Nôtre Dame. De inhoud? Sorry, nieuw beleid, alle optredens in de kerk zijn met ingang van heden opgezegd. Daar sta je dan als CRM. Sluitende afspraken op papier blijken dan niets voor te stellen. Dan komen weer de moderne communicatiemiddelen van pas. Vele faxen gaan naar Parijs en weer terug. Op een gegeven moment één van 42 bladzijden, zo'n lengte van ongeveer 4,5 meter. Het resultaat is dat het CRM wel zingt tijdens de hoogmis en geen concert mag geven.

Jammer, maar... we zingen in de *Nôtre Dame de Paris*.

CRM treedt op voor Franse tv

Antoinette is via, via in contact gekomen met de producer van een in Frankrijk zeer bekend programma met als resultaat dat het CRM gaat optreden voor de Franse tv in een programma dat uitgezonden wordt in geheel Frankrijk. Intussen had Jean Gillou, de organist van de St. Eustache, toestemming gegeven aan Addie de Jong om het grote Van den Heuvelorgel te mogen bespelen. Dit als eerste Nederlandse organist!

CRM gaat naar Parijs

Dan is het zover, het CRM gaat naar Parijs, vergezeld door onze wederhelften en andere supporters, om te zingen in de toch niet de alleronbekendste kerken van die stad.

Ondanks dat alles, op papier, is geregeld is het voor de reiscommissie spannend. Is een ieder op tijd, rijden de bussen naar de goede plaats, heeft iedereen een geldig paspoort enz. Een goed moment is dan als alle bussen op tijd in Nazareth zijn. De eerste spanning is er af. Daarna is het aftellen van momenten en als dan het onvergetelijke optreden achter de rug is in de *Nôtre Dame* valt er, hoewel we nog lang niet thuis zijn, een pak van het hart van de leden van de reiscommissie en nu gaan zij ook echt genieten. Denk niet dat wij niet genoten hebben van onze optredens, natuurlijk wel, alleen wij ondergaan de optredens wat anders, gaat dit goed, hebben we niets verge-

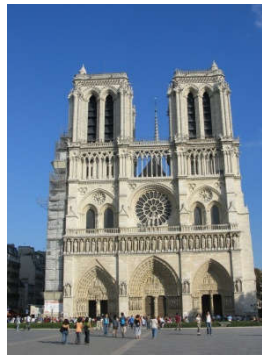
2

door **Rolf Zomer**

De Parijse Vierdaagse

Vragen komen, ook nu weer, met verbazing bij me op na de vierdaagse reis, die we met het grootste deel van ons koor naar Parijs hebben gemaakt. Van vrijdagmorgen 0.5.45 uur tot maandagavond 23.00 uur (22 t/m 25 mei) hebben we met z'n allen weer iets bijzonders beleefd! Want bijzonder is het, dat we in Parijs in twee missen hebben gezongen, waarvan die in de *Nôtre Dame* daadwerkelijk door ons werd begeleid. Dat de oecumene nog eens zo in de praktijk zou worden gebracht in toch een van de beroemdste kathedralen van de wereld, heeft mij en waarschijnlijk velen met mij, emotioneel sterk geraakt!

Ons concert in de St. Eustache had over belangstelling niet te klagen en ook hier heeft het koor zich helemaal gegeven, zodat we bij onze toe-

hoorders een goede indruk hebben achtergelaten. De opname, die we gemaakt hebben voor TV 2 in hun studio was vooral een erg warme aangelegenheid en het uiteindelijke resultaat hebben we nog niet kunnen aanschouwen, omdat in Nederland niet via TV 5

werd uitgezonden.

Ons 'spontane' miniconcert op het plein voor het Centre Pompidou had misschien niet zo veel, maar wel dankbare toehoorders en dat is ook wat waard.

Vermoeiende aangelegenheid

Vrije tijd is in Parijs een vermoeiende aangelegenheid. Velen zullen dat al geweten hebben, anderen zijn daar dan nu wel achter gekomen. De stadstours gaven een goed beeld van Parijs, zowel in de oude als nieuwe stadswijken. De *rondvaart* over de

Seine, begonnen bij heldere zonneschijn en geëindigd met het zicht over de verlichte rivieroever met daar bovenuit stekend de gouden Eiffeltoren, was indrukwekkend.

Het hotel aan de stadsrand, waar we met z'n allen hebben gelogeerd, was voor Parijse begrippen en prijsklasse van voldoende kwaliteit.

3

door **Jan Pronk***

Jubileumconcertreis CRM naar Parijs

's Morgens is alle vroegte liepen op vrijdag 22 mei in vele slaapkamers de wekkers af. Snel naar de afgesproken opstapplaatsen. Via Rotterdam richting Belgische grens op weg naar Nazareth voor de eerste stop. Daarna weer: óp naar de Franse grens en over de E3 naar Parijs. >

*Enigszins ingekort